

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 448/2013

2013 m. gegužės 15 d.

kuriuo nustatoma ne ES AIFV referencinės valstybės narės nustatymo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES procedūra

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾, ypač į jos 37 straipsnio 14 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies b punkte, c punkto i papunktyje, e ir f punktuose ir g punkto i papunktyje numatytais aplinkybėmis daugiau nei viena valstybė narė galėtų būti laikoma ne ES alternatyvaus investavimo fondų valdytojo (AIFV), ketinančio valdyti ES alternatyvaus investavimo fondus (AIF) ir (arba) platinti valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, potencialia referencine valstybe narė. Šiais atvejais ne ES AIFV turi pateikti prašymą tų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kad šios nustatytų jo referencinę valstybę narę. Prie prašymo turėtų būti pridėta visa atitinkama informacija ir dokumentai, būtini šio AIFV referencinei valstybei narei nustatyti. Atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų priimti bendrą sprendimą, kuriuo nustatoma referencinė valstybė narė. Reikia nustatyti procedūrą, kurios laikydamosi atitinkamos kompetentingos institucijos nustatytų referencinę valstybę narę. Už referencinės valstybės narės skyrimą yra kolektyviai atsakingos atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos, todėl Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010⁽²⁾, turėtų užtikrinti, kad priimant šį sprendimą deramai dalyvautų ir pasiekti susitarimą padėtų visos potencialios referencinės valstybės narės;
- (2) referencinės valstybės narės nustatymo procedūra skiriasi nuo kreipimosi dėl prekybos leidimo procedūros pagal Direktyvą 2011/61/ES. Kai nustatoma referencinė valstybė narė, atitinkamas ne ES AIFV dėl veiklos leidimo turi kreiptis į tos valstybės narės kompetentingą instituciją pagal tą pačią procedūrą ir tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos AIFV pagal Direktyvos 2011/61/ES 7 ir 8 straipsnius;
- (3) Direktyva 2011/61/ES valstybės narės įpareigojamos taikyti įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais ta direktyva perkelta nuo 2013 m. liepos 22 d. Nedarant poveikio deleguotiesiems aktams, kurie turi būti priimami pagal

Direktyvos 2011/61/ES 67 straipsnio 6 dalį, šio reglamento taikymas taip pat atidedamas iki tos pačios datos;

- (4) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Referencinės valstybės narės nustatymo procedūra, taikoma, kai yra kelios potencialios referencinės valstybės narės

1. Tais atvejais, kai ne ES alternatyvaus investavimo fondų valdytojas (AIFV), ketinantis valdyti ES alternatyvius investavimo fondus (AIF) neplatindamas jų investicinių vienetų ar akcijų arba ketinantis platinti valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, pateikia prašymą nustatyti jo referencinę valstybę narę pagal Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, tas prašymas turi būti rašytinis ir adresuotas visoms valstybių narių, kurios yra potencialios referencinės valstybės narės, kompetentingoms institucijoms. Prašyme nurodomos visos potencialios referencinės valstybės narės.
2. Prie ne ES AIFV prašymo pridedama informacija ir dokumentai, būtini referencinei valstybei narei nustatyti.
3. Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies b punkte numatytais aplinkybėmis pateikiama ši informacija ir dokumentai:
 - a) nurodomos valstybės narės, kuriose yra įsteigti ne ES AIFV valdomi AIF;
 - b) nurodomos valstybės narės, kuriose yra ne ES AIFV valdomas turtas;
 - c) ne ES AIFV valdomo turto sumos skirtingose valstybėse narėse.
4. Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies c punkto i papunktyje numatytais aplinkybėmis pateikiama ši informacija ir dokumentai:
 - a) nurodoma valstybė narė, kurioje yra įsteigtas ne ES AIFV valdomas AIF;
 - b) nurodomos valstybės narės, kuriose ne ES AIFV ketina platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas.

⁽¹⁾ OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

5. Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies e punkte ir g punkto i papunktyje numatytais aplinkybėmis pateikiama ši informacija ir dokumentai:

- a) nurodomos valstybės narės, kuriose yra įsteigti ne ES AIFV valdomi AIF;
- b) platinimo strategijos aprašymas, iš kurio galima spręsti, kad ne ES AIFV ketina platinti konkretaus AIF arba kelių AIF investicinius vienetus ar akcijas konkrečioje valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse ir vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą konkrečiose valstybėse narėse, nurodant bent:
 - i) valstybes nars, kuriose platintojai (ir pats AIFV, kai jis pats platina investicinius vienetus ar akcijas) ketina reklamuoti AIFV valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas, nurodant, kokią valdomo turto dalį, kaip planuojama, sudarys šie reklamuojami investiciniai vienetai ar akcijos, palyginti su visais Sąjungoje reklamuojamais investiciniais vienetais ar akcijomis;
 - ii) apytikslį planuojamą skaičių tikslinių investuotojų, įsikūrusių valstybėse narėse, kuriose AIFV ketina platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas;
 - iii) valstybių narių oficialiąsias kalbas, į kurias pasiūlymo ir reklaminiai dokumentai yra arba bus išversti;
 - iv) platinimo veiklos pasiskirstymą valstybėse narėse, kuriose AIFV ketina platinti valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas, visų pirma atsižvelgiant į reklamų ir reklaminių išvykų dažnumą ir svarbą.

6. Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies f punkte numatytais aplinkybėmis pateikiama informacija ir dokumentai apima informaciją, numatytą šio straipsnio 5 dalies b punkte.

7. Gavusios šio straipsnio 1 dalyje nurodytą prašymą, kompetentingos institucijos, į kurias ne ES AIFV kreipiasi kaip į potencialių referencinių valstybių narių kompetentingas institucijas, nedelsdamos ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo prašymo gavimo susisiečia viena su kita ir su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI), kad nuspręstų, ar kurios nors kitos Sąjungos kompetentingos institucijos yra potencialiai susijusios, kaip nurodyta Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalyje.

EVPRI paprašytos kompetentingos institucijos nedelsdamos pateikia EVPRI visą prašymą, kurį pateikė ne ES AIFV.

8. Kai nusprendžiama, kad gali būti susijusios kitos Sąjungos kompetentingos institucijos, EVPRI nedelsdama jas apie tai informuoja ir užtikrina, kad joms būtų perduotas visas prašymas, kurį pateikė ne ES AIFV.

9. Tiek kiekviena procedūroje dalyvaujanti kompetentinga institucija, tiek EVPRI gali paprašyti ne ES AIFV pateikti atitinkamos papildomos informacijos ir dokumentų, būtinų referencinei valstybei narei nustatyti.

Šie prašymai dėl papildomos informacijos ar dokumentų nurodant priežastis raštu pateikiami vienu metu visoms kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms ir EVPRI.

Kai prašymą pateikusi kompetentinga institucija arba EVPRI gauna papildomos informacijos ar dokumentų, tą prašymą pateikusi institucija nedelsdama perduoda šią informaciją ar dokumentus pagal aplinkybes kitoms susijusioms institucijoms ir EVPRI.

10. Per vieną savaitę nuo dienos, kai kompetentingos institucijos gavo 1 dalyje nurodytą prašymą, kurį pateikė AIFV arba atitinkamais atvejais kitos Sąjungos kompetentingos institucijos pagal 8 dalį, visos susijusios kompetentingos institucijos viena kitai ir EVPRI pateikia nuomonę dėl tinkamos referencinės valstybės narės nustatymo.

11. Vėliau visos kompetentingos institucijos kolektyviai nustato referencinę valstybę narę. Referencinė valstybė narė nustatoma ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dienos, kai ne ES AIFV nustatytos kompetentingos institucijos arba atitinkamais atvejais kitos Sąjungos kompetentingos institucijos pagal 8 dalį gavo prašymą.

Tais atvejais, kai prašoma papildomos informacijos, pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis pratęsiamas laikotarpiu nuo 9 dalyje nurodyto prašymo dėl papildomos informacijos ir dokumentų pateikimo iki tokios informacijos ar dokumentų gavimo.

12. EVPRI padeda atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir prireikus sudaro geresnes sąlygas referencinei valstybei narei nustatyti pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 31 straipsnį.

13. Valstybės narės, kuri nustatoma referencine valstybe nare, kompetentinga institucija nedelsdama raštu informuoja ne ES AIFV apie šį nustatymą.

14. Jeigu prašymą pateikęs ne ES AIFV per septynias dienas po sprendimo priėmimo nėra tinkamai informuojamas apie šį nustatymą arba jeigu atitinkamos kompetentingos institucijos per šio straipsnio 11 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį referencinės valstybės narės nenustato, prašymą pateikęs ne ES AIFV gali pats pasirinkti savo referencinę valstybę narę, remdamasis Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatytais kriterijais.

Ne ES AIFV nedelsdamas raštu informuoja visas kompetentingas institucijas, kurioms buvo pateiktas pirminis prašymas, ir EVPRI apie savo pasirinktą referencinę valstybę narę.

15. Tais atvejais, kai ne ES AIFV pasirinkta referencinė valstybė narė ir kompetentingų institucijų nustatyta referencinė valstybė narė skiriasi, atitinkamos kompetentingos institucijos informuoja ne ES AIFV apie nustatymą kuo skubiau, tačiau ne vėliau kaip per dvi darbo dienas nuo informacijos apie AIFV sprendimą pagal 14 dalį gavimo. Šiuo atveju pirmenybė teikiama kompetentingų institucijų sprendimui.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 2013 m. liepos 22 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gegužės 15 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO
